

ten, hvorfor Folketinget slet ikke har haft noget med denne Sag at bestille? Det synes dog ret underligt, naar der foregaar saa store, kostbare Anlæg, hvorom der her er Tale, at gaa uden om Lovgivningsmagten og at gøre det administrativt. Der kunde dog have været Grund til at forhandle denne Sag med Rigsdagen og faa dens Tilladelse til at opføre disse store Bygninger ude i Fæstningsvolden. Den højtærede Krigsminister udtalte i Randers, at saa længe Retten sidder, skal man være tavs, men jeg maa sige, at her forekommer det mig, at den, der overtræder dette gamle Ord, er den højtærede Krigsminister. Der sidder i dette Øjeblik en Forsvarskommission, men den ved intet om, hvad der bygges ude i Fæstningsvolden, og det forekommer mig, at det kunde være rigtig at give Forsvarskommissionen Meddelelse derom. Jeg vil derfor tillade mig at spørge, hvad det er, den højtærede Krigsminister bygger, hvor han har faaet Pengene fra, og hvor stort Beløb, der anvendes til de Bygningsforetagender, der ske derude.

Dernæst vil jeg tillade mig at fremdrage en anden Sag over for den højtærede Krigsminister, angaaende de 128 ny Feltkanoner; de ere nu snart en sørgelig Kendsgerning, Loven er vedtagen, og et stort Beløb dertil er opført paa Finansloven. Det nytter ikke at protestere derimod, hvad der er sket, staar nu ikke til at ændre, vi have kun at punge ud med disse Penge. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at disse Kanoner kunde laves her i Landet. Der byggedes jo i 1889 et provisorisk Kanonværksted, og paa det er der — saa vidt mig bekendt — bygget mange større og sværere Kanoner end dem, der her er Tale om. Man har Arbejdere, der ere vante til dette Arbejde, og Maskiner, der kunne bruges dertil. Hertil kommer, at Geværfabrikken nu staar omtrent ledig; man kan se nogle faa Mennesker staa og arbejde i de store Lokaler, den ene store Maskine staar ubenyttet hen ved Siden af den anden; her kunde der ogsaa arbejdes paa disse Kanoner. Det drejer sig jo her om et meget stort Beløb i Arbejdsløn, og i de nuværende sørgelige, arbejdsløse Tider var der derfor al Grund til at lade Arbejdet udføre her i Landet. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Minister om, hvorvidt han agter at lade denne Bestilling udføre her hjemme. Vi skal jo af med Pengene, og kunde vi da redde Arbejdet for Landet selv, vilde det dog være en lille Trøst i denne Ulykke.

For det tredje vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Krigsminister om Invalidefesten i Rosenborg Have. Jeg spørger den højtærede Krigsminister, fordi han, saa vidt jeg ved, var Protektor for denne Fest, altsaa den øverste Beskytter af den. Den havde en Indtægt af 15—16,000 Kr., og dog endte den med et Underskud, saa at Invaliderne ikke fik en Øre. Regnskabet for denne Fest er blevet stærkt kritiseret, og man har henvendt sig til Krigsministeren med Anmodning om at gennemgaa det. En saadan Fest burde paa ingen Maade afholdes, naar den ender med et saa trist og daarligt Resultat, thi derved svækker og ødelægger man den almindelige Godgørenhed. Mange Mennesker ville fremtidig ræsonnere som saa: Hvad kan det nytte at støtte en saadan Fest, selv om den har aldrig saa smukt et Formaal, naar det dog ender med, at der intet Udbytte bliver til dem, der skulde nyde godt af den? Der kunde maaske være Grund til at gaa en anden Vej. Da mange Krigsinvalider leve under meget trange Kaar, var det maaske langt smukkere og bedre, at den højtærede Minister tog sig af Sagen og søgte at støtte dem fra Statens Side, saa at de kunde komme til at leve i mindre Trang. Resten af de Dage, de have tilbage.

For øvrigt er der jo meget lidt nyt paa det foreliggende Finanslovforslag, det er holdt i det gamle Spor og ligner den Finanslov, der blev vedtagen i Fjor. Jeg skal derfor ikke nærmere indlade mig paa Enkeltheder. Naar det ærede Medlem fra Løvel udtalte, at man fra Regeringens og Regeringspartiets Side ønskede at faa en ærlig og loyal Forhandling til alle Sider, skal jeg dertil sige, at vi fra vort Partis Side ere villige til at støtte en saadan ærlig og loyal Forhandling. Vi ere villige til altid at se paa Sagerne, det er ikke for Personernes Skyld, at vi udøve vor Kritik, vi gør det af saglige Grunde, men der er to Hensyn, som vi fra Socialdemokratiets Side altid ville tage og altid maa tage, og det er, at vi sørge for, at den Politik, der føres herinde, er i Overensstemmelse med vort Program og de Løfter, vi have givet vore Vælgere. Men en stor Del af de Spørgsmaal, der fra Regeringens Side blev fremdraget her i sidste Samling, vare af en saadan Beskaffenhed, at det vilde være os umuligt at støtte dem og stemme for dem uden derved samtidig at bryde vort Program og de Løfter, vi havde givet vore Vælgere. I øvrigt har det glædet mig at høre, at man fra den Side ønsker en ærlig og loyal For-